

Sentencja

1) Przyjmując i utrzymując w mocy system ubezpieczeń na życie i system emerytalny przewidujące, że prawo do odliczenia i wyłączenia z podstawy opodatkowania składek przysługuje jedynie w odniesieniu do składek zapłaconych na podstawie programów emerytalnych prowadzonych przez towarzystwa emerytalne mające siedzibę w Danii, podczas gdy żadna ulga podatkowa o takim charakterze nie jest przyznawana w odniesieniu do składek zapłaconych na podstawie programów emerytalnych prowadzonych przez towarzystwa emerytalne mające siedzibę w innych państwach członkowskich, Królestwo Danii uchybiło zobowiązaniom, które na nią ciążyą na mocy art. 39, 43 i 49 WE.

2) Królestwo Danii zostaje obciążone kosztami postępowania.

3) Królestwo Szwecji ponosi swoje własne koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 190 z 24.7.2004 r.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 1 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-199/04) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywy 85/337/EWG i 97/11/WE — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko — Istotna zmiana sposobu użytkowania budowli lub terenu — Niedopuszczalność skargi)

(2007/C 82/04)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C.-F. Durand i F. Simonetti, pełnomocnicy, A. Howard, barrister)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: M. Bethell i E. O'Neill, pełnomocnicy, D. Elvin, QC i J. Maurici, barrister)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Art. 2, 3, 4, 5, 6, 8 i 9 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, str. 40), zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE

z dnia 3 marca 1997 r. (Dz.U. L 73, str. 5) — Zezwolenia wydawane bez przeprowadzenia oceny

Sentencja

1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.

2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 179 z 10.7.2004.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 lutego 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Centro Equestre da Leziria Grande Lda przeciwko Bundesamt für Finanzen

(Sprawa C-345/04) (¹)

(Swoboda świadczenia usług — Przepisy podatkowe — Podatek dochodowy od osób prawnych — Przedstawienia i lekcje jazdy konnej organizowane w jednym państwie członkowskim przez spółkę mającą siedzibę w innym państwie członkowskim — Uwzględnienie wydatków poniesionych na wykonywanie działalności — Przesłanki — Bezpośredni związek gospodarczy z dochodami osiągniętymi w państwie, w którym wykonywana jest działalność gospodarcza)

(2007/C 82/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Centro Equestre da Leziria Grande Lda

Strona pozwana: Bundesamt für Finanzen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Zgodność z art. 59 traktatu WE (obecnie, po zmianach art. 49 WE) przepisów krajowych w dziedzinie podatku dochodowego od niezydientów, przewidujących zwrot podatku wówczas, gdy koszty wykonywania działalności pozostające w bezpośrednim związku gospodarczym z dochodami będą stanowiły ponad połowę tych dochodów.

Sentencja

Artykuł 59 traktatu WE (obecnie, po zmianie art. 49 WE) nie sprzeciwia się przepisom krajowym, takim jak przepisy sporne w postępowaniu przed sądem krajowym w zakresie, w jakim przepisy te uzależniają zwrot podatku dochodowego od osób prawnych pobranego u źródła od dochodów osiągniętych przez podatnika podlegającego ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu od przesłanki, aby koszty działalności, których uwzględnienia domaga się ów podatnik, pozostawały w bezpośrednim związku gospodarczym z dochodami osiągniętymi w ramach działalności wykonywanej na terytorium danego państwa członkowskiego, o ile za takie zostaną uznane koszty nierozdzielnie związane z tą działalnością, niezależnie od miejsca lub chwili ich poniesienia. Artykuł ten sprzeciwia się natomiast tym przepisom krajowym w zakresie, w jakim uzależniają one zwrot wspomnianego podatku na rzecz podatnika od przesłanki, aby koszty działalności przekraczały połowę tych dochodów.

(¹) Dz.U. C 273 z 6.11.2004 r.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 lutego 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Brussel — Belgia) — BVBA Management, Training en Consultancy przeciwko Benelux-Merkenbureau

(Sprawa C-239/05) (¹)

(Znaki towarowe — Dyrektywa 89/104/EWG — Wniosek o rejestrację znaku towarowego dla zbioru towarów i usług — Badanie oznaczenia przez właściwy organ — Uwzględnienie wszystkich istotnych okoliczności faktycznych — Kompetencje sądu krajowego rozpoznającego skargę)

(2007/C 82/06)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van beroep te Brussel

Strony postępowania przed sądem krajowym

Strona skarżąca: BVBA Management, Training en Consultancy

Strona pozwana: Benelux-Merkenbureau

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van beroep te Brussel — wykładnia art. 3 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. 1989, L 40, str. 1) — Zgłoszenie znaku towarowego „The Kitchen Company” — Badanie znaku przez właściwy organ — Uwzględnienie wszystkich istotnych okoliczności faktycznych — Wyrok w sprawie Koninklijke KPN Nederland

Sentencja

Wykładni pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy dokonywać w ten sposób, że:

- właściwy organ, odmawiając rejestracji znaku towarowego, zobowiązany jest do podania w swej decyzji wniosków, do jakich doszedł w odniesieniu do każdego z towarów lub każdej z usług objętych zgłoszeniem, niezależnie od tego, w jaki sposób zgłoszenie to zostało sformułowane. Jednakże w przypadku, gdy ta sama podstawa odmowy rejestracji podnoszona jest wobec kategorii lub grupy towarów lub usług, właściwy organ może ograniczyć się do ogólnego uzasadnienia dotyczącego wszystkich rozpatrywanych towarów lub usług;
- nie stoi ona na przeszkodzie stosowaniu przepisów krajowych, które uniemożliwiają sądowi rozpoznającemu skargę na decyzję właściwego organu orzekanie co do charakteru odróżniającego znaku towarowego odrębnie dla każdego z towarów i każdej z usług objętych zgłoszeniem w przypadku, gdy ani decyzja, ani zgłoszenie nie dotyczą kategorii towarów lub usług albo towarów lub usług rozważanych odrębnie;
- nie stoi ona na przeszkodzie stosowaniu przepisów krajowych, które uniemożliwiają sądowi rozpoznającemu skargę na decyzję właściwego organu uwzględnienie okoliczności faktycznych, które zasły po wydaniu tej decyzji.

(¹) Dz.U. C 217 z 3.9.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 lutego 2007 r. — José María Sisón przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-266/05 P) (¹)

(Odwołanie — Dostęp do dokumentów instytucji — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Wyjątki — Interes publiczny — Bezpieczeństwo publiczne — Stosunki międzynarodowe — Dokumenty będące podstawą decyzji Komisji wprowadzającej środki restrykcyjne skierowane przeciwko niektórym osobom, mające na celu zwalczanie terroryzmu — Dokumenty niejawnne — Odmowa dostępu — Odmowa podania nazwy państwa, od którego pochodzą niektóre z tych dokumentów)

(2007/C 82/07)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: José María Sisón (przedstawiciel: J. Fermon, adwokat)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i E. Finnegan, pełnomocnicy)